

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar*(11 juni 2002)*

I det svar som kommissionen gett på den skriftliga frågan P-1119/02 från parlamentsledamoten⁽¹⁾, förklarade kommissionen att den varit i kontakt med experter i de olika medlemsstaternas regeringar, bl.a. Nederländernas, för att i detalj diskutera kännetecknen för de olika socialförsäkringsförmåner som finns införda i förteckningen i bilaga 2 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen⁽²⁾.

Dessa kontakter pågår fortfarande. Kommissionen har ännu inte fattat något beslut om det exakta innehållet i det förslag som den planerar att anta. De slutsatser som Hoogervorst, statssekreterare i Nederländerna med ansvar för socialpolitik och sysselsättning skulle ha dragit av de kontakter man haft på tjänstemannanivå förefaller dock vara förhastade när det gäller kommissionens eventuella ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 205 E, 29.8.2002, s. 254.

⁽²⁾ EGT L 149, 5.7.1971.

(2003/C 52 E/083)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1482/02
från Massimo Carraro (PSE) till rådet

(22 maj 2002)

Ämne: Madagaskar

Sedan två månader står Madagaskar på gränsen till ett inbördeskrig. Orsaken är resultatet av valet den 16 december 2001: trots omfattande valfusk från diktatorn Ratsirakas sida avgick politikern Ravalomanana med valsegern.

Hittills har det internationella samfundet tyvärr inte ingripit för att å det kraftigaste fördöma de allvarliga händelserna på Madagaskar. Missionärer och i synnerhet medlemmar av ursulinerorden, som befinner sig i landet sedan 1960, har däremot modigt försvarat de medborgerliga rättigheterna och civilsamhället.

Kan rådet mot bakgrund av det som anges ovan förklara vad Europeiska unionen ämnar göra för att återupprätta demokratin och förhindra att situationen på Madagaskar förvärras?

Ursulinernunnorna och många europeiska missionärer på Madagaskar står inför en viktig och svår uppgift. Kan rådet förklara på vilket sätt Europeiska unionen ämnar uppvärdera det arbete som de utför för att försvara demokratin och de utsatta befolkningsgrupperna i konfliktområdena?

Svar

(5 november 2002)

EU har uppmärksamhet följt den senaste utvecklingen på Madagaskar efter presidentvalet. Redan den 17 april i sitt första uttalande uttryckte EU oro över den förvärrade situationen på Madagaskar och fördömde våldsyttningarna och kränkningarna av de mänskliga rättigheterna.

Mot bakgrund av den låsta situationen noterade EU med tillfredsställelse OAU:s och FN:s initiativ, med bistånd av presidenterna Abdoulaye Wade, Mathieu Kerekou, Laurent Gbagbo och Joaquim Chissano, som ledde till det avtal som undertecknades av Didier Ratsiraka och Marc Ravalomanana i Dakar den 18 april. Eftersom EU noterat att genomförandet av avtalet försenats och att våldet på ön hade ökat, beklagade EU åter den 8 maj att vissa provinsguvernörer utropat självständighet för sina provinser och upprepade sin övertygelse om att Dakaravtalet fortfarande var en lämplig ram för att nå en lösning. Afrikanska unionen framhöll i sitt beslut av den 9 juli 2002 eftertryckligen nödvändigheten att snabbt utlysa val och definiera de institutionella arrangemang som kan säkerställa övergången.

Europeiska unionen gav å sin sida i sitt uttalande av den 11 juli 2002 sitt stöd till president Ravalomanana och förklarade sig beredd att stödja förberedelserna för de parlamentsval som han har utlyst och försoningsprocessen. Unionen kommer dessutom att ge ett väsentligt bidrag till återuppbyggnaden av Madagaskar.

Den 26 juli 2002 uppmanade Världsbanken och UNDP givarna att mötas i Paris för att främja återuppbyggnaden av Madagaskar. Europeiska kommissionen deltog i detta möte.

(2003/C 52 E/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1518/02

från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen

(29 maj 2002)

Ämne: Fågelskyddsområde i Umeälvens delta

Ett fågelskyddsområde i Umeälvens delta i norra Sverige skall bli en del av EU:s Natura 2000-nätverk. Det finns olika uppfattningar om hur stort det skyddade området bör vara. Samtidigt planeras dragningen av en ny järnväg, Botniabanan, i anslutning till det nya området. Enligt uppgift granskas denna föreslagna dragnings förenlighet med skyddsområdet av kommissionen.

Anser kommissionen att den föreslagna dragningen är acceptabel och hamnar utanför det område som bör skyddas? Om kommissionen ännu inte har avgjort frågan, kan ett datum anges för när ett beslut förväntas komma?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(12 juli 2002)

Den svenska regeringen har begärt att kommissionen skall avge ett yttrande i enlighet med artikel 6.4 i livsmiljödirektivet⁽¹⁾ om huruvida det finns orsaker som har ett allt överskuggande allmänintresse som rättfärdigar att Botniabanan byggs i anslutning till det särskilda skyddsområdet/området av gemenskapsintresse i Umeälvens delta. Under de efterföljande diskussionerna och mötena med företrädare för den svenska regeringen har kommissionen framhållit att det finns flera klagomål om brister när det gäller utpekandet av detta område i Umeälvens delta, och att den svenska regeringen måste beskriva den vetenskapliga grunden för gränserna för det område som har pekats ut för att kommissionen skall kunna avge ett yttrande. Kommissionen har också begärt att den svenska regeringen skall inkomma med de uttömmande fakta som krävs för bedömningen av fallet, bland annat detaljerad information om miljökonsekvenser för det berörda området, hantering av alternativ och varför det rör sig om ett allt överskuggande allmänintresse. Enligt den information som kommissionen har fått håller dessa dokument på att tas fram. Kommissionen kan inte avge något yttrande förrän detta material har inkommit och den har gjort sin bedömning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992.

(2003/C 52 E/085)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1525/02

från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen

(3 juni 2002)

Ämne: EU:s informationskampanj för att införa euron i Förenade kungariket, Sverige och Danmark

En mycket stor majoritet av medborgarna i de tre EU-länder som inte ingår i euroområdet (Förenade kungariket, Danmark och Sverige) är övertygade om att den gemensamma valutan så småningom kommer att införas i deras respektive länder.